

Nr 360.

Av herr **Sandberg m. fl.**, om lönетillskott för en extra veterinär i Bjurholms distrikt.

Det vid fjolårets riksdag fattade beslutet angående distriktsveterinärväsendet innebar bland annat, att en del distrikt skulle indragas och fem nya distrikt inrättas, nämligen Älmhults, Markaryds, Ljugarns, Borlänge och Bjurholms distrikt. Veterinär i de nya distrikten skall emellertid tillsättas först i den mån vakanser inträffa i de till indragning avsedda distrikten. Det kan sålunda komma att dröja ganska länge innan de nya tjänsterna tillsätts. Särskilt torde detta bliu fallet beträffande Bjurholms distrikt, vilket kommer sist i raden. Distriktsveterinärtjänsten i Älmhults distrikt tillsättes, då Växjö blir vakant, och av de fyra andra distrikten är Bjurholms avsett att komma sist ifråga om tjänstens tillsättande.

Behovet av veterinär inom detta sistnämnda distrikt är emellertid stort. Detta har tidigare kommit till uttryck bland annat genom att Västerbottens läns landsting uttalat sitt gillande av ett framlagt förslag om inrättande av ett veterinärdistrikt omfattande samma socknar som nu enligt riksdagens beslut, nämligen Bjurholms, Örträsk och Fredrika socknar. Landstinget fattade dock intet beslut i frågan, emedan utredning pågick angående statens övertagande av distriktsveterinärväsendet.

Under nuvarande förhållanden är avståndet till närmaste veterinär betydligt. Hittills har Bjurholm fått anlita veterinären i Nordmaling, Örträsk veterinären i Lycksele samt Fredrika veterinären i Åsele. Avstånden för dessa resor från de centrala platserna i respektive socknar, bli: Bjurholm—Nordmaling 57 kilometer, Örträsk—Lycksele 60 kilometer samt Fredrika—Åsele 60 kilometer. Från Bjurholm är avståndet till Örträsk 30 kilometer och till Fredrika 50 kilometer. Enligt kungörelsen om den nya distriktsindelningen hänvisas Bjurholms socken fortfarande till Nordmalings distrikt, Örträsk socken till Lycksele och Fredrika socken till Åsele, tills distriktsveterinär i Bjurholm tillsätts.

På initiativ av Bjurholms kommun och länsveterinären har emellertid av medicinalstyrelsen förordnats en extra veterinär vid den civila husdjursjukvården inom Västerbottens län med stationsort i Bjurholm. Detta förordnande har gällt från den 16 september 1933. Verksamheten till årets slut har med all önskvärd tydlighet visat att behovet av veterinär i Bjurholm är stort. För att möjliggöra veterinärens verksamhet har Bjurholms kommun tilldelat denne ett anslag på 50 kronor i månaden. Penningknappheten är nämligen mycket stor inom distriktets socknar, varför veterinärens taxa måste hållas låg.

Praktiken har från den 16 september visat en fortgående stegring. Antalet behandlade fall har under tiden 16 september—31 december utgjort 123 stycken. Till detta kommer, lågt räknat, ett 50-tal fall, där djurägaren

endera personligen eller per telefon begärt råd utan uppvisande av djuret. I dessa fall har ingen som helst behandling av veterinär företagits eller medicin föreskrivits, varför dessa ej journalförts. Dessutom tillkomma 93 nötkreatur som tuberkulinundersökts. Ytterligare cirka 500 djur skola undersökas i början av år 1934.

Av de undersökta och behandlade fallen hade med all sannolikhet endast en tredjedel kommit under behandling, om veterinär skulle tillkallas från Nordmaling respektive Lycksele eller Åsele.

Det är sålunda högst önskvärt att veterinärens verksamhet utan avbrott möjliggöres inom detta distrikt, och detta bör ske utan att kommunen eller kommunerna betungas med bidrag till hans avlöning. För de oftast mindre bemedlade djurägarna, som i ett norrlandsdistrikt som detta alltid få vidkännas jämförelsevis höga resekostnader, är det också av största vikt att utgifterna i övrigt för veterinärens biträde icke behöva bli alla för stora.

Då det dock icke torde vara möjligt att efter riksdagens nyss fattade beslut vinna bifall till ett yrkande om tillsättande av veterinär i Bjurholmsdistriktet i annan ordning än beslutet avser, borde det dock vara rimligt och möjligt att erhålla visst mindre statsbidrag till en extra veterinärs avlöning, intill dess ordinarie befattningshavare tillsättes.

I tre andra av de nyinrättade distrikten har i likhet med vad som skett i Bjurholms distrikt förordnats en extra veterinär att utöva veterinärpraktik; dock utan kostnad för statsverket. Det torde likväl vara betydligt lättare för dessa, som hava sin verksamhet i de sydligare belägna och mera tätbefolkade distrikten, att reda sig enbart på inkomsterna av sin praktik. Under behandlingen av frågan om distriktsveterinärernas avlöningsförhållanden har också konstaterats att praktikinkomsterna inom de nordligaste länen voro avsevärt lägre än i övriga delar av landet, och vid beslutet i denna fråga har förutsatts att vederbörande veterinärer i denna landsdel hänföras till de högsta lönegrupperna. De särskilda förhållanden, som sålunda råda i Norrland, synas kunna motivera ett lönetillskott i nu förevarande fall. Ett lönetillskott av samma storlek som det stipendium, som utgår till civil veterinärstipendiat, eller 1,200 kronor per år, kunde lämpligen komma i fråga till en extra veterinär i Bjurholms distrikt, till dess distriktsveterinär tillsättes. Det torde för den skull icke bli nödvändigt att företaga någon höjning av det under nionde huvudtiteln upptagna ordinarie förslagsanslaget till distriktsveterinärer, som föreslås till 1,240,000 kronor.

Med stöd av det anförda få vi alltså yrka,

att riksdagen måtte besluta att av anslaget till distriktsveterinärer får, fr. o. m. den 1 juli 1934 tills vidare, utgå ett lönetillskott av 1,200 kronor för år till en extra veterinär i Bjurholms distrikt.

Stockholm den 23 januari 1934.

O. E. Sandberg.

P. J. Näslund.

Ant. Wikström.

Elof Lindberg.